

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:13
מוצאי שבת.....9:40
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ירמיה מ"ו-מ"ז
בבלי.....שבת קכ"ז
ירושלמי.....יומא מ'
תוספתא.....פסחים ו'
רמב"ם.....הקדמת הרמב"ם

שעה 9, גליון 42 (456)

פרשת פנחס, י"ט תמוז, אבות פרק ו', שעת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

די דריי וואכן

מענטשן באטראכטן די טעג פון "בין המצרים" - די דריי וואכן צווישן שבועה עשר בתמוז און תשעה באב, אלס טרויעריגע מרה שחורה'דיגע טעג, עס זעט עפעס אויס ווי געפאלענע גידעריגע טעג, ווען מען איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, מען קען דעמאלט נישט דינגען דעם אייבערשטן געהעריג.

דער אמת איז אבער נישט אזוי. נאר פונקט פארקערט, די טעג זענען גרויסע טעג, וואס זענען ספעציעל מסוגל נאנט צו ווערן צום אייבערשטן, נאך מער און גרינגער פון א נאנץ יאר.

מען האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן, אז ערליכע אידן פלעגן זאגן אז אין די טעג פון בין המצרים פאלן זיי פון זייערע מדריגות. האט רבי נתן געזאגט אז דאס איז נישט אמת, פארקערט, די טעג קען מען גרינגער שטייגן, און ווערן נאנט צום אייבערשטן, אזוי ווי מען זעט ביי א קעניג אז ווען ער איז אין זיין פאלאץ איז שווער צו צוקומען צו אים, אבער ווען ער איז אויפ'ן וועג, אויפ'ן גאס, איז א סך גרינגער צו קומען צו אים. די זעלבע יעצט - "בין המצרים" - ווען דער אייבערשטער איז פבככול אין גלות, איז ער נאך מער נענטער צו אונז, און מיר קענען נאך גרינגער און שטעלער צו קומען צו אים, און צו רעדן צו אים.

די דריי וואכן זענען איין און צוואנציג טעג, דאס איז <<<<<

א גוט ווארט

איד פטעט דיר זייער זאלסט זיך דערהאלטן, זאלסט נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן; ווען מען אנערקענט אז אלעס איז נאר דער אייבערשטער, עס איז נישט דא קיין זאך וואס זאל זיך פירן אן אים, נאר אלעס איז ער, אלעס פירט ער - דעמאלט איז דער לעבן זייער זיס. ווי נאר מען נעמט ארויס די אמונה, מען מיינט אז עס איז דא טבע, מקרה און מזל - דעמאלט איז דער לעבן זייער שווער.

טו וואס רבי אהרן קובליטשער זכרוננו לברכה פלעגט טון; ער איז געווען זייער א פרייליכער איד און איז שטענדיג ארום געגאנגען מיט א שמייכל - אפילו ער איז געווען אן עני ואביון און ס'איז נישט געווען וואס אריין צו נעמען אין מויל ביי אים און שטוב. זיין ווייב פלעגט אים פרעגן: "אהרן, פארנוואס ביסטו פרייליך, האסט דאך גארנישט?!" פלעגט ער איר ענטפערן: "דו גלייבסט אז עס וועט נאך זיין גוט אמאל! נו, אידך בארג אויס שמחה פון דעמאלט אויף יעצט; יעצט טאקע האב אידך נישט גארנישט, אבער עס וועט נאך זיין זייער גוט און דעמאלט וועל אידך דאך האבן מיט וואס זיך צו פרייען, בארג אידך שוין אויס אביסל פון די שמחה פון דעמאלט!"

(יעצתו אמונה פרשת פנחס תש"פ)

א מעשה אויף די פרשה

בקנאו את קנאתי בתוכם

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רעח): אויף דעם פסוק (פמדבר כה, יא): בקנאו את קנאתי, אז עס איז דא א צדיק וואס ער איז שוין קיינעם נישט מקנא, נאר דעם באשעפער אליין. דאס הייסט ער וויל גארנישט נאר גיין העכער און העכער, און נכלל ווערן אינגאנצן אין באשעפער, וואס דאס איז די העכסטע מדרגה פון צדיקים.

מען זעט אז דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו גנן עלינו, האט זיך אזוי אויסגעארבעט, אז ער פלעגט זיך אויסדרוקן (אורח לצדיק, פרשת תרועה ד"ה מדרש): הלוואי זאלן אנדערע מענטשן האבן אזא לויטערע נשמה אזוי ווי מייך לויטערער גוף. און ביז'ן היינטיגן טאג איז אנגענומען אז דער הייליגער ספר נועם אלימלך איז מוראדיג מסוגל, און מען לייגט דאס אונטערן קישן פון א יולדות, אדער אז מען דארף דורכגיין אן אפערראציע דער אייבערשטער זאל אפהיטן, אלץ סגולה.

ווען דער הייליגער רבי האט געזען דעם ספר נועם אלימלך איז ער מוראדיג נתפעל געווארן, און ער האט גלייך געזאגט: דאס גרויסקייט און הייליגקייט פונעם הייליגן רבי ר' אלימלך אליין, איז געווען אסאך אסאך גרעסער פון דאס וואס מען זעט אין זיין ספר (חיי מוהר"ן סימן תקנא).

דער הייליגער 'ערוגת הבושם' זכותו גנן עלינו איז יונגערהייט געווען רב אין א קליין דערפל הומנא [אויבערלאנד], איין טאג איז דארט דורכגעפארן א פולישער איד צוליב ביזנעס, איז ער אריין צום רב, דער רב האט אים שייך אויפגענומען און געבעטן ער זאל זיך אביסעל צולייגן, פרעגט ער: דער רב האט אפער א נועם אלימלך? זאגט ער: אידך ווייס נישט וואס דאס איז. וואונדערט זיך דער איד און פרעגט דעם רב: איר האט נישט געהערט פון הייליגן רבי ר' אלימלך? גיין! - ענטפערט דער רב. רופט זיך אן דער איד צום רב: אזוי ווי איר האט מיר אזוי שייך מקרב געווען, זאג אידך אידך צו, ווען אידך קום אהיים וועל אידך די ערשטע זאך שיקן פאר אייך א נועם אלימלך אויף די פאסט.

דער איד האט טאקע געהאלטן ווארט, און עס איז אנגעקומען צום רב די ספר נועם אלימלך, אבער ער האט נישט פארשטאנען וואס דארט שטייט, דערפאר ווען ער האט געזאגט אהבה רבה האט ער זייער ביטער געוויינט ביי די ווערטער: וְהָאֵד עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. די רעפעצין ווען זי האט געהערט אזוי אויסטערליש וויינען, איז זי אריינגעלאפן זען צי עס איז נישט עפעס געשען מיט אים, ער האט אבער נישט געקענט אויסרעדן אינמיטן דאווענען, נאכן דאווענען פארציילט ער: א איד האט מיר געשיקט א ספר און אידך פארנישט נישט וואס דארט שטייט, וועגן דעם וויין אידך אזוי. ביז דער אייבערשטער האט אים געעפנט די אויגן, און ער האט אנגעהויבן זען די ליכטיגקייט וואס עס איז דא אין דעם ספר, און דורכדעם איז ער מקורב געווארן צו חסידות. און ער איז אסאך געפארן קיין בעלז, און ער האט אריינגעברענגט אין זיינע תלמידים אויף דעם רוח פון חסידות.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן סו): א איד דארף שטענדיג קוקן אויף דאס גרויסקייט פון באשעפער, און דער עיקר זאל ער אנהייבן קוקן אויף זיך; אנשטאט צו קוקן אויף יענעם און אויף זיינע חסרונות.

(קונטרס דער ריקטיגער שלום)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

קען איך איבערזאגן אייערע עצות, אן צו זאגן פון וואו איך נעם עס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין ברוך ה' עוסק אין חינוך מיט יונגע בחורים, איך הער אסאך אויס די שיעורים און לערן די בריוו, און איך נעם פון דארט אסאך עצות ווי אזוי זיך אומצוגיין און ווי אזוי צו רעדן צו די בחורים, מיין שאלה איז אבער אויב איך מעג איבערגעבן די עצות און געדאנקען פון די שיעורים, אן צו זאגן אז איך נעם דאס פונעם ראש ישיבה שליט"א.

אויף וויל איך פֿרעגן אזוי ווי בחורים קומען צו מיר פֿסדר מיט אלע סארט שאלות אין פארשידענע ענינים, וואו נעמט מען די פח און שכל צו קענען ענטפערן אויף זאכן וואס מ'האט בכלל נישט געטראכט פון דעם פֿרעגער?

א גרויסן ישר כח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום א' פֿרשת חקת-בלק, ז' תמוז, שנת תש"פ לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט געזאגט פאר אנשי שלומינו מען זאל פֿסדר רעדן מיט מענטשן, מען זאל זיי דערציילן די דיבורים וואס ער זאגט און מען דארף נישט זאגן פון וועם מען האט דאס געהערט; דער רבי האט געזאגט: "וואס ארט מיר אז א איד וועט בענטשן ברכת המזון ערליך מיט פֿוננה, און ער וועט נישט וויסן אז דאס קומט פון מיר". דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה. ט): "כל האומר דבר בשם אומרו - מביא גאלה לעולם", אז מען זאגט עפעס נאך אינעם נאמען פון וועם מען האט דאס געהערט - פֿרענגט מען די גאולה; דאס איז ווען עס קומט ארויס פון דעם א גאולה, עס פֿרענגט שלום, אבער אויב וועט דאס מאכן א חורבן דאן איז נישט פֿראי צו זאגן פון וועם מען האט עס געהערט. עס איז געווען א גרויסער צדיק, א ברסלב'ער חסיד, ער פֿלעגט שטענדיג רעדן מיט יעדן איינעם שיינע זאכן פון רביין; ווען מען האט אים געפרעגט פון וואו ער נעמט די שיינע דיבורים פֿלעגט ער זאגן אז דאס קומט פונעם הייליגן מגלה עמוקות. ער פֿלעגט זאגן פאר אנשי שלומינו: "דער רבי איז דאך מגלה עמוקות, ער אנטפלעקט טיפע סודות, ממילא איז דאס נישט קיין ליגנט".

יעצט וועסטו פארשטיין וואס איז טאקע דער פֿשט פון דעם מאמר חז"ל, אז מען זאגט נאך אינעם נאמען פון וועם מען האט דאס געהערט פֿרענגט מען די גאולה; וואלטן זיך אלע מודה געווען פון וואו זיי נעמען זייער חיזוק, וואלטן אלע פארציילט פאר זייערע תלמידים וואו דער סוד ליגט באהאלטן - וואלט משיח געקומען. ווייל פונקט ווי דו געמסט שכל, עצות און חיזוק פון הייליגן רביין - אזוי איז אין די גאנצע וועלט; יעדער לעבט פון רביין, יעדער איז זיך מחנ' מיט'ן רבי'נס חיזוק, עס איז אבער בהסתר, באהאלטן; מען שעמט זיך מיט'ן רביין, דער רבי איז פארשעמט; וואלט ווען יעדער איינער מודה געווען פון וואו מען נעמט די חיזוק, מען וואלט נאכגעזאגט די דיבורים בשם אומרו - וואלט שוין געווען די גאולה.

אויף דיין צווייטע פראגע פון וואו מען נעמט כח וכי; אויב מען ווייסט דאס גרויסקייט פון זיך אפגעבן מיט בני הנהורים, בפרט אין אויגער דור וואס עס איז א גרויסע רחמנות אויף בחורים - נישט נאר עס נעמט נישט אנוועק קיין כח, פארקערט, מען באקומט כח פון דעם.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלעס האבן העלחה אין אלע ענינים.

הייב אויף דיין ווייב, שטארק איר איבערצוקומען אירע פֿראבלעמען

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ד' פֿרשת קרח, ב' תמוז, שנת תש"פ לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

דאס וויכטיגסטע זאך וואלטו אכטונג געבן נישט צו פארשעמען דיין ווייב תחי'.

צווייטנס, זאלסט איר אויפבויען אן אירע ווייב. זאג איר אז דאס איז א זאך וואס פאסירט ביי אנדערע אויף; איך האב שוין געהאט זייער אסאך פעלער וואס גרויסע ישיבה גדולה בחורים פֿלעגן זיך מוטשען מיט דעם, מען האט זיי געדארפט אויפנוועקן ביינאכט וכי' אז זיי זאלן נישט פארשעמען ווערן וכי' צווישן די בחורים.

דריטנס, נעם איר צו א דאקטער; אסאך מאל קען מען דאס פאררעכטן מיט א קליניקייט.

פערטנס, בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף דעם מיט סבלנות, ביז איר וועט געהאלפֿן ווערן.

ועל כולם, דאנק דעם אייבערשטן אז דו האסט געטראפֿן דיין שידוך; דו האסט אזויפיל געבעטן, געוויינט, געווארט, געזארגט און געטון סגולות פאר דיין שידוך, יעצט אז דו האסט חתונה געהאט זאלסטו נישט אויפהערן דאנקען דעם אייבערשטן פאר דעם, און דו זאלסט אויפבויען דיין ווייב; זאלסט איר הייבן העכער און העכער. אין אירע אויגן זאלסטו אנוועק מאכן דעם פֿראבלעם; אפילו עס איז נישט באשעמט וכי', זאלסטו איר זאגן אז עס איז א זאך וואס קען גרינג ארויסגיין דערפון, ווייל מען קען טאקע גרינג ארויסגיין פון דעם. דער פֿראבלעם איז אז די אלע וואס ליידן אויף דעם פארלידן זייער זעלבסטזיכערקייט ווייל מען פארשעמט זיי, אזוי אויף טוען זיי זיך זעלבסט פארשעמען און קלאפֿן, דאס איז שוין א שווערערע זאך ווי דער פֿראבלעם אליינס. פון יעדע פֿראבלעם קען מען ארויסגיין, אבער פון צעבראכנקייט - דאס איז שוין אן אנדערע מעשה; עס קען נעמען לאנגע יארן ביז מען בויעט זיך צוריק אויף.

דעריבער בעט איך דיר זייער זאלט אויפהייבן דיין ווייב, פרוביר זיך אריין צו ליידן אין איר מצב; ווי אזוי וואלטו געשפירט ווען עס גייט אבער אויף דיר אזא פֿראבלעם, דו וואלטסט דאך נישט געקענט אויפהייבן דיין קאפ צו קוקן דיין ווייב אין די גלייב פאר בושה, יעצט אז די מעשה איז פארקערט, זי האט דעם פֿראבלעם - זאלסטו איר מחזק זיין. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים כב. ב): "אין האשה כוונת בריית אלא למי שעשאה פליי", א פרוי ווערט איינס מיט איר מאן ווען דער מאן מאכט איר פאר א פלי, דאס הייסט ער בויעט איר אויף.

אז דו וועסט פאלגן וואס עס שטייט אין דעם בריוו וועסטו זען אז זי וועט ארויסגיין פון איר פֿראבלעם.

(עצמו אמינה כרחק-חלק בלק תש"פ)

די גימטריא פונעם שם אק"ה, וואס דער שם ווייזט אז אפילו ביז יעצט איז מען נישט געווען וואויל, קען מען פֿון יעצט אנהייבן צו זיין וואויל און ערליך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ו') אז דער שם ווייזט "אנא זמין למהוי", וואס דאס מיינט אז אפילו מען איז נישט געווען גוט ביז יעצט, הייבט מען אן פון יעצט צו זיין גוט.

נאר אזוי ווי ווען עס איז דא גאר א טייערע אוצר, נעמט מען עס ארום און מען פארזיגלט עס מיט אסאך שלעסער, כדי עס זאל נישט אנקומען צו דעם נישט ריכטיגן מענטש, וואס דארף עס נישט באקומען. די זעלבע איז יעצט, אזוי ווי די דריי וואכן זענען אזעלכע געהויבענע טעג, אזעלכע טעג וואס פארמאגן אין זיך א געוואלדיגע אוצר, אז מען קען גרינגערהייט ווערן נאנט צום אייבערשטן, דערפאר האט עס דער יצר הרע ארום גענומען מיט אזעלכע שלעסער פון עצבות און מרה שחורה, אז מען זאל נישט קענען צו קומען דערצו. אבער ווער עס האט שכל, לאזט זיך נישט נארו, ער קוקט נישט אויף די אלע דמיונות, נאר ער ניצט אויס די צייט מיט א סך תפלה, ער געהט אסאך דעם אייבערשטן, און דאן וועט ער גרינגערהייט צוקומען צו גרויסע זאכן.

די ספרים הקדושים פֿרענגן פונעם הייליגן מגיד פון מעזריטש ז"ע (עבודת ישראל מסעי) אויפ'ן פסוק (איכה א') כל רודפיה השיגוה בין המצרים. "כל רודפי - קה", ווער עס לויפט נאך דעם אייבערשטן. "השיגוה", קען אים דערגרייכן. "בין המצרים", דוקא אין די טעג פון "בין המצרים".

די שבתים פון די דריי וואכן זענען ספעציעל גאר גרויס, וואס איז נישטא זייער גלייכן איבערן יאר. די דריי שבתים זענען אנטקעגן די דריי ימים טובים, דער ערשטער שבת איז קעגן יום טוב פסח, דער צווייטער שבת איז קעגן שבועות, און פֿרשת דברים - שבת חזון איז קעגן סוכות. און דערפאר זענען זיי ספעציעלע חשבוע שבתים, און שבת חזון איז גאר די גרעסטע שבת פון יאר, דער נאמען "חזון" גייט ארויף אויף נבואה, ווי דער פסוק זאגט (ישעיה א') "חזון ישעיהו". צדיקים זענען זוכה צו זען אין דעם שבת, דעם דריטן בית המקדש, וואס וועט אויפגעבויעט ווערן במהרה בְּיָמֵינוּ.

פון ביטער ווערט זיס

דער פסוק זאגט (ירמיה א') אז ירמיה הנביא האט נביאות געזאגט אויף די חורבן פונעם בית המקדש "מקל שקד אני רואה". זאגט רש"י אז אזוי ווי דער "מקל שקד" - דער מאנדל-בוים, פון ווען עס קומט ארויס די בלום ביז עס וואקסט ארויס די פרוכט נעמט זיין און צוואנציג טעג, אזוי אויף פון ווען די גוים האבן צובראכן די מויער פון שטאט, ביז ווען זיי האבן חרוב געמאכט דעם בית המקדש האט גענומען זיין און צוואנציג טעג.

מען דארף אבער וויסן אז דער מאנדל האט אויף אן אנדערע אייגנשאפט. חז"ל זאגן (מעשרות פקד א') אז דער מאנדל איז קודם ביטער און דערנאך ווערט עס זיס. און דעריבער, אזוי ווי די דריי וואכן זענען צוגעגליכן צו מאנדלען, איז יעצט די צייט וואס מען קען איבערדרייען און מאכן אז פון ביטער זאל ווערן זיס. וואס דאס איז באַמַת די אַרבעט פון א מענטש אויף די וועלט, אזוי ווי דער זהר הקדוש זאגט (הקדמת בראשית ד.) "ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל זאל ווערן ליכטיג און פון ביטער זאל ווערן זיס?"

דאס מיינט, אז אפילו ווען עס גייט איבער אויף א מענטש צרות און יסורים און

שׂווערקיטן, עס איז אים זייער ביטער דאס לעבן, עס איז אים ממש טונקל פאר די אויגן. ווען מען ווייסט אבער אז די אלע זאכן זענען נישט געשען פון זיך אליין, דער אייבערשטער האט עס געמאכט מיטן ציל אויף צו ווערן דעם מענטש אז ער זאל צוריק קומען צו אים, און דער מענטש גייט און ער דערציילט פארן אייבערשטן אלע זיינע פראבלעמען, דאן האט ער איבערגעדרייט און געמאכט פון ביטער זיס, ווייל דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, און ער וועט ארויס גיין פון אלע זיינע פראבלעמען און צרות.

נישט מיט עצבות

די אלע הלכות און דינים וואס מיר דארפן זיך צו פירן מיט אבילות אין די טעג פון ג'ין המצרים, מיינט נישט אז מען דארף זיין טרויעריג, בעצבות און צוקלאפט. נאר מען דארף עס טון מיט אן השתוקקות אין הארץ, אז מיר בענקן שוין און מיר זענען משתוקק אז מען זאל שוין אויפבויען דעם בית המקדש, און מיר קענען נישט פארגעסן דערפון. דאס איז געווען די וועג וואס אלע צדיקים האבן זיך געפירט, פון איין זייט האבן זיי אין הארץ געטרויערט אויפן חורבן בית המקדש, אבער אויפ'ן פנים האבן זיי אייביג געהאט א שמיכל, און מקבל געווען יעדן מענטש בסדר פנים יפות, און אזוי האבן זיי מקרב געווען יעדן צום אייבערשטן.

ווען דער הייליגער ישמח משה ז"ע האט געוואלט נאכקוקן און זען וואס דער דרך החסידות איז, האט ער געהאט א שטארקע קשיא אויף זיי "פארוואס זענען די חסידים אייביג פרייליך? עס איז דאך א קלארע הלכה אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, ווי אזוי קענען די חסידים זיין אייביג אזוי פרייליך?"

ווען דער ישמח משה ז"ע איז געפארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה ז"ע האט ער געבעטן דעם אייבערשטן אויפ'ן וועג, "באשעפער, דו ווייסט דאך אז איך וויל נישט האבן קיין קשיות, העלף אז ווען איך קום צום צדיק זאל מיר פארענטפערט ווערן אלע מיינע קשיות. חז"ל זאגן דאך (יבמות כ"ג) 'הבא לטהר מסייעין אותו' - ווען איינער וויל זיך הייליגן, העלפט מען אים פון הימל. אבער עס שטייט נישט א לשון יחיד 'מסייע אותו', וואס דאן וואלט עס געמיינט אז נאר דער אייבערשטער העלפט, עס שטייט דאך 'מסייעין אותו' א לשון רבים, דאס מיינט אז די צדיקים העלפן אויך דעם מענטש. און דערפאר - העלף מיר באשעפער - אז דער צדיק זאל מיר העלפן ארויס גיין פון אלע מיינע קשיות."

ווען ער איז אנגעקומען צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה ז"ע, ווי נאר ער האט אריין געטרעטן אין צימער, האט אים דער צדיק געפערט: "פארוואס זעסטו אויס אזוי טרויעריג היינט? עס שטייט טאקע אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, אבער דאס מיינט נאר אין הארץ, אויפ'ן פנים דארף מען שטענדיג האבן א שמיכל", און דער צדיק האט ממשיך געווען, "גלייב מיר, אז מיר זאגן אויך יעדע נאכט תיקון חצות און מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, אבער פון דעסט וועגן זענען מיר נאך אלע פרייליך."

דער צדיק האט אים דאס מסביר געווען מיט א משל פונעם הייליגן צדיק רבי שמעלקע ניקלשבורגער ז"ע, אזוי ווי א קעניג וואס איז פארכאפט געווארן אין א ווייטע לאנד און ער האט זיך אפגעשטעלט זיך אפצוהאלטן דארט ביי זיינ'ס א פריינד, ווען דער פריינד האט געזען אז דער קעניג איז דארט אין געפונגעניש, האט ער זייער געוויינט און זיך מצער געווען, אבער למעשה איז ער אויך געווען זייער פרייליך אז דער קעניג שטייט אין ביי אים. די זעלבע דאס אויך געצט, אפילו מיר זענען טאקע אין גלות, דער בית המקדש איז טאקע חרוב, אבער דער אייבערשטער איז דאך מיט אונז, און מיר זענען זייער נאנט צו אים, און מיט דעם קענען מיר זיך זייער פרייען.

און דער הייליגער חוזה האט אויסגעפירט, "באמת וואלט איך דיר דאס נישט געדארפט אויסזאגן, אבער אזוי ווי חז"ל זאגן דאך 'הבא לטהר מסייעין אותו', מיט א לשון רבים, מיינט דאס אז די צדיקים דארפן אויך ארויס העלפן און מקרב זיין דעם מענטש צום אייבערשטן, דערפאר האב איך דיר דאס געזאגט..."

דער ישמח משה איז נהל ונשתומם געווארן פון די קלארע רוח הקודש פונעם הייליגן חוזה וואס האט געזען אלעס וואס ער האט געטראכט, און פון דעמאלט איז ער נתקרב געווארן צו אים, און געווארן פון זיינע גרויסע תלמידים.

זעט מען פון דעם אז דער עיקר אבילות דארף מען האבן אין הארץ, אבער פון אינדריסן דארף זיך א מענטש זייער שטארקן. אפילו ווען עס גייט אויף דורך צרות און יסורים, זאל ער נאר צוריק קומען צום אייבערשטן, און זיך האלטן פרייליך, און פרייליך מאכן אנדערע.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצוגיין די הייליגע טעג ווי עס דארף צו זיין.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ו ערך בין המצרים)

שאלות ותשובות ברסלב

זאל איך באדינען מיין טאטע, אדער איז דאס אויפ'ן חשבון פון מיין משפחה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוז זיך באדאנקען אויף אלעס וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט אונז, איך בין שוין 35 יאר אלט, און די וואף האב איך צום ערשטן מאל זוכה געווען צו ענדיגן גאנץ חמשה חומשי תורה, שנים מקרא ואחד פרגום, דורך לערנען יעדן טאג פון די וואף אביסל, אויף האב איך שוין זוכה געווען צו ענדיגן משניות, און איך פרויביר צו לערנען יעדן טאג דעם דף גמרא.

יעצט צו מיין שאלה, מיין מאמע לעבט שוין נישט, און מיין טאטע איז זייער נישט געזונט, ער קען נישט גיין אויף די פיס לא עלינו, און קען זיך נישט באוועגן געהעריג, אבער זיין קאפ איז ברוך ה' אויפ'ן פלאץ. איך האב אים אריינגענומען וואוינען ביי מיר אינדערהיים, עס פארלאנגט זיך אבער אסאך ארבעט אים צו באדינען א גאנצן טאג, ער פארלאנגט זאכן א גאנצן טאג, איך טו די מצוה מיט שמחה, איך האב אבער מורא אז דאס גייט אויפ'ן חשבון פון מיין ווייב און קינדער אז איך בין אזויפיל פארנומען מיט אים.

זאל איך אים ווייטער באדינען אינדערהיים, אדער זאל איך ענדערש טרעפן א פלאץ פאר אים, צו קענען זיין מער פארנומען מיט די אייגענע משפחה?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת חקת-בלק, ז' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... נרו זאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

אנדא זאלסטו האלטן זיין טאטע ביי דיר אין שטוב; זאלסט אים מכבד זיין און באדינען מיט'ן גרעסטן מאס פבוד.

דאס וואס דו האסט מורא אז עס גייט אויפ'ן חשבון פון זיין ווייב וכו'; דאס איז נארישקייטן. דער ערליכער איד האט צייט פאר אלעס, ער העלפט די עלטערן, ער העלפט די ווייב און איז מחנך די קינדער, ווידערואס דער וואס האט נישט קיין יראת שמים האט נישט קיין צייט - נישט פאר זיין טאטע, נישט פאר זיין ווייב און נישט פאר די קינדער.

פונקט ווי דו פארשטייסט אז ווען עס קומט די צייט צו גיין דאווענען שחרית, מנחה און מעריב נעמט דאס נישט אנוועק פון די צייט פון די ווייב, נאר דאס איז א חלק פון עבודת השם, א חלק פון לעבן; אזוי איז מיט פיבוד אב ואם, דאס נעמט נישט אנוועק פון קיינעם חשבון, דאס איז וואס א איד דארף טון; מכבד זיין א טאטע מאמע איז העכער פון אלעס.

ווען מען איז מכבד די טאטע און מאמע דעמאלט קומט דער אייבערשטער און מאכט רוען די שכינה ביים מענטש. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פדיושין ל): "שלישה שפתין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, אביו, ואמו; בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מצלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכדבדני", דריי שותפים איז דא אינעם מענטש - דער אייבערשטער, טאטע און מאמע; ווען א מענטש איז מכבד זיינע עלטערן, זאגט דער אייבערשטער: "איך קום וואוינען צווישן אייך, און איך רעכן דאס אזוי ווי איר זענט מיר מכבד"; און ווען עס איז דא השקפת השכינה איז דא אלע ישועות און אלע ברכות.

דאס וואס דו האסט מורא אז עס גייט אויפ'ן חשבון פון זיינע קינדער; פארקערט, די שטערקסטע חינוף פאר קינדער איז ווען זיי זעען ווי מען איז מכבד די עלטערן, זיי זעען דעם אונטערשייד צווישן א אידישע לעבן און להבדיל א נישט אידישע לעבן. ביי אידישע קינדער איז די זיידע פאכע דער קרוין פון די משפחה, אלעס דרייט זיך ארום די עלטערן; מען קוקט אויף די עלטערן, מען טוט וואס די עלטערן טוען, אנדערש ווי ביי די אומות העולם וואס די יוגנט פארשטייט בעסער ווי די עלטערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצמו אמונה חקת-בלק תש"פ)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים, אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט #3 718-387-2691

BreslevCenter.com/answers

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (עא)

אין קורצן פון פריער: די שוף אויף וואס דער הייליגער רבי געפונט זיך קומט אן אין די נאכט פון בדיקת חמץ צום שטאט ראדיש, וואו ס'געפונט זיך א אידישע קהלה, זיי גלויבן אבער נישט אז די אראבער וועלן זיי דארט לאזן אראפגיין.

רצד

אום פרייטאג, י"ד ניסן, ערב פסח, איז דער קאפיטאן געפארן מיט עטליכע אראבער אין א קליין שיפל צו די שטאט ראדיש. דער רבי מיט זיין באגלייטער האבן געבעטן דעם קאפיטאן אז זיי דארפן ברויט, זיי האבן גערעדט צו אים מיט סימנים מיט די הענט, און דער קאפיטאן האט זיי אויך געענטפערט אויף דעם וועג אז ס'איז דא דא איין און זיי וועלן דא קענען קויפן ברויט.

דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף זיי, ער האט צעמישט דעם מח פון דעם קאפיטאן, און ער האט זיך געגעבן א כאפ ארויס פון מויל אן טראכטן אז ער וועט מיטגעמען איינעם פון זיי אין שטאט צו קענען קויפן ברויט. דער באגלייטער פון רבי'ן, ר' יצחק, איז טאקע גלייך מיטגעפארן מיטן קאפיטאן, און איין אראבער איז אים נאכגעגאנגען צו היטן ער זאל נישט אנטלויפן.

דער וועג צום שטאט איז אויך געווען א גרויסע סכנה, ווייל ס'איז געווען דעמאלט אינמיטן א גרויסע מלחמה, און מ'האט זיך גרינג געקענט ארייפכאפן אויף אים אז ער איז א שפיאן, ווייל מ'האט גרינג דערקענט ער איז נישט קיין ארטיגער איינוואוינער, נאר פון גאר א ווייטער לאנד. דער אייבערשטער האט אבער געהאלפן אז ער איז אריבער אלע טויערן און וועקטער בשלום, ביז ער איז אנגעקומען צום חכם הכולל און אים דערציילט וואס ס'האט פאסירט מיט זיי, און אז זיי זענען פארקאפט אויף א מלחמה שוף.

ער האט אליין נישט געוואוסט פונקטליך וואס צו זאגן, ווייל ער האט נישט געוואוסט וואס דער קאפיטאן וויל טאקע טון מיט זיי, אזויפיל האט ער אים אָבער געזאגט אז זיי זענען כמעט אין געפונגעניש. זיי געפונען זיך אין א סכנה.

ביי ר' יצחק האט געקומען אויסגעזען ווי אנגעשעות, דער חכם האט אָבער נאר געוואלט הערן וואס טוט זיך מיט די מלחמה, ער האט געוואלט הערן אלע גייסס וואס גייט פאר, און ער האט די גאנצע צייט פארוואגלט ר' יצחק אז ער דארף נישט מורא האבן, און ר' יצחק האט געהאט פון דעם גרויס צער.

ר' יצחק האט געפלאנט צו קויפן דארט מצות און וויין און צוריק גיין צום רבי'ן אויפן שוף, דער אייבערשטער האט אים אָבער אריינגעגעבן אין קאפ און ער האט זיך דערמאנט אז ווען ער איז געווען אין די אַכסניא אין טבריה האט ער דארט געהערט פון ר' צבי האַרקער אז זיין ווייב איז פון אַ ספרדישע משפחה און זי איז אַ גרויס מיוחסת, און ער האט דעמאלט געזאגט אז זי האט אַ ברודער אין ראדיש וואס איז אַ גרויסער חכם און צדיק.

יעצט האט ער זיך דערמאנט דערפון, ער האט אָבער נישט געוואוסט ווי אזוי ער הייסט, ער האט אָבער יא געוואוסט דעם נאמען פון די ווייב פון ר' צבי האַרקער, און ער האט זיך גלייך אנגעהויבן נאכפֿרעגן אויף אַ חכם וואס האט אַ שוועסטער אין טבריה, און מ'האט אים גלייך צוגעוויזן וואו ער וואוינט.

ר' יצחק איז אַריבערגעגאנגען צו אים, און דער חכם האט שוין געהאט געהערט איבער אלעס וואס ר' יצחק האט דערציילט אין הויז פון ערשטן חכם, און גלייך ווען ר' יצחק איז אריינגעקומען צו אים און דער חכם אים געזאגט, "דאָרפסט גאַרנישט מורא האבן, מעשיות וועסטו מיר דערציילן, אַם ירצה ה', ביים סדר."

ר' יצחק האט זיך זייער געוואונדערט אויף די ווערטער, ווייל ער האט נישט געחלומט אז די ישועה וועט קומען אזוי שנעל אז ער וועט שוין קענען זיין דארט ביים סדר.

פאָרעצוגן קומט אײַה - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

4 פרישע חתנים אין ישיבה

אין די לעצטע צוויי וואכן איז געשלאסן געווארן 4 שידוכים פון תלמידי הישיבה למזל טוב, צו די גרויסע פרייד פון אלע בחורים און ישיבה.

הבה"ח נפתלי ב"ר ברוך אפעלדארפער הי"ו איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה יושע פריעדמאן הי"ו. הבה"ח יוסי קורץ הי"ו איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה מיכאל אלטמאן הי"ו. הבה"ח יענקי ב"ר דוד יודא איידלס הי"ו איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה מאיר דוד פארקאש הי"ו. הבה"ח קלמן ב"ר אהרן וועבערמאן הי"ו איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה נחום ב"ר הי"ו.

אלע בחורים אין ישיבה פרייען זיך מיט די גרויסע שמחה פון זייערע חברים וואס זענען חתנים געווארן למזל טוב, און וואונטשן זיי אז זיי זאלן זוכה זיין אויפצושטעלן שיינע אידישע שטיבער, עז זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד מיט דורות ישרים ומבורכים.

גאנצע סעט "אשר בנחל" אין אידיש,

איבערגעדרוקט אין קרן הדפסה

מיט גרויס שמחה איז אויפגענומען געווארן די פרייליכע נייעס אז מען האט יעצט איבערגעדרוקט פון ניי דעם גאנצן סעט "אשר בנחל" אין אידיש.

טויזנטער אידן זענען זיך מחיה טאג טעגליך מיטן לערנען יעדן טאג א פארציע אינעם הייליגן ספר "אשר בנחל" וואס מוהרא"ש האט געשריבן מיט מסירות נפש. יעדער וואס לערנט דאס, זאגט עדות ווי עס פלאמט אים אויף דאס הארץ צום איבערשטן, עס וועקט אים אויף אז ער זאל זיך נישט פארלאזן אויף קיין מענטשן נאר גלייך לויפן צום אייבערשטן און אים אויסדערציילן אלעס וואס דריקט אים.

עס וועקט אויף דעם מענטש, אז נישט קיין חילוק וואס עס איז דורך אויף אים ביז יעצט, זאל ער יעצט אויפשטיין פון בעט, זיך אפגיין נעגל וואסער, לויפן אין מקוה, און גיין דאווענען מיט מנין, און דערנאך גיין אביסל לערנען, און אזוי אנהייבן דאס לעבן פון דאסניי.

ווען מען לערנט אין דעם הייליגן ספר, שפירט דער מענטש ווי מוהרא"ש האט רעדט ממש צום אים אין זיין מעב ווי ער פערזענליך געפינט זיך יעצט, און ער טרעפט ענטפערס צו אלע זיינע ספיקות, און פלאנטערנישן וואו ער איז אריינגעפאלן.

מוהרא"ש האט זיך אויסגעדיקט אויף דעם ספר גאר גרויסע זאכן, מוהרא"ש זי"ע האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט נאר דרוקן דעם הייליגן ספר, וועט ער האבן א ישועה וואס ער דארף.

צו באקומען דעם הייליגן ספר אשר בנחל אדער אלע אנדערע ספרים, קען מען רופן די קרן הדפסה אויף 718-387-2691 אדער אימעילס צו

Mail@kerenhadufusa.org

נחל נובע מקור חכמה!

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן

עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; און נאך

~ בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס ~

אייער פריינד
אלי קנאלל
Plan@Rite
718-506-4341 Travel the right way

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעיה"ח עס צו שיקן צו אייך אחיים.

האלט זיך שטארק

דו גייסט אריבער שוועריקייטן אין לעבן? זאכן גייען נישט ווי דו האסט געפלאנט? געב נישט אויף, האלט זיך שטארק!

הערט א רייכע שיעור אין דעם נושא:

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 6, 2, 42

סימן טוב ומזל טוב

הבה"ח יענקי איידליס נ"ו

צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג

הבה"ח יוסי קורץ נ"ו

צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג

הבה"ח קלמן וועבערמאן נ"ו

צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג

הבה"ח נפתלי אפעלדארפער נ"ו

צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג

מו"ה אליעזר שלמה גרינבלאט הי"ו

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com